ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN MISCHO

της 14ης Μαρτίου 2000 *

1. Στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατά το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 226 ΕΚ), η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καλεί το Δικαστήριο να διαπιστώσει τη μη μεταφορά από την Ιρλανδία στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1996, για τροποποίηση και κωδικοποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζώντων ζώων και ορισμένων ζωικών προϊόντων και για τροποποίηση των οδηγιών 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ [1] (στο εξής: οδηγία).

2. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας ορίζει ότι:

«Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν

i) προς τις διατάξεις του άρθρου 7 και του κεφαλαίου Ι, σημείο 1, στοιχείο ε', του παραρτήματος Α την 1η Ιουλίου 1996,

ii) προς τις διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙ και του κεφαλαίου ΙΙΙ, τμήμα ΙΙ, του παραρτήματος Α και του κεφαλαίου ΙΙ του παραρτήματος Γ την 1η Ιανουαρίου 1997,

iii) προς τις λοιπές τροποποιήσεις την 1η Ιουλίου 1997.

Τα κράτη μέλη διαθέτουν συμπληρωματική προθεσμία μέχρι την 1η Ιουλίου 1999 για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙΙ, τμήμα Ι, του παραρτήματος Α.»

3. Στις 5 Νοεμβρίου 1997 η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας αυτής στην ιρλανδική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας καμία άλλη πληροφορία που να της επιτρέπει να συμπεράνει ότι η Ιρλανδία είχε συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή της να μεταφέρει την οδηγία, κίνησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 169 της Συνθήκης και όχλησε την Κυβέρνηση της Ιρλανδίας να της

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 162, σ. 1, και διορθωτικό στην ΕΕ 1997, L 8, σ. 32.

υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών.

4. Στις 10 Αυγούστου 1998 η Επιτροπή απηύθηνε αιτιολογημένη γνώμη στην Ιρλανδία, καλώντας την να θεσπίσει, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης αυτής, τα μέτρα που ήταν απαραίτητα για να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία.

5. Λόγω της συνεχιζόμενης σιωπής των ιρλανδικών αρχών, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά της Ιρλανδίας.

6. Με το υπόμνημα αντικρούσεως, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, η Κυβέρνηση της Ιρλανδίας δεν αμφισβητεί την παράβαση, αλλά ζητεί από το Δικαστήριο να αναστείλει την έκδοση αποφάσεως για τρεις μήνες από την ημερομηνία του υπομνήματος, ώστε να της επιτραπεί να ολοκληρώσει τη μεταφορά της οδηγίας.

7. Κατά πάγια νομολογία, «η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιάζεται κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη και οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο» [2].

8. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η μεταφορά των διατάξεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

9. Πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ότι, στο σημείο αυτό, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη.

10. Δεν ισχύει το ίδιο για τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο. Για τη μεταφορά των διατάξεων αυτών, τα κράτη μέλη διαθέτουν, συμφώνως προς το γράμμα του εν λόγω εδαφίου, συμπληρωματική προθεσμία «μέχρι την 1η Ιουλίου 1999».

11. Η προθεσμία αυτή δεν είχε ακόμη λήξει κατά την ημερομηνία που η Επιτροπή είχε τάξει στην Ιρλανδία για να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη.

12. Προσήκει λοιπόν να απορριφθεί η προσφυγή ως προς το αίτημα που αφορά τη θέσπιση των απαραίτητων μέτρων για τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας.

2 — Απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1997, C-316/96, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή 1997, σ. I-7231, σκέψη 14).

13. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα και θεωρώ ότι οι ισχυρισμοί της Ιρλανδίας πρέπει κατ' ουσία να απορριφθούν, σας προτείνω να καταδικάσετε την Ιρλανδία στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Πρόταση

14. Συνεπώς, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

«1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1996, για τροποποίηση και κωδικοποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζώντων ζώων και ορισμένων ζωικών προϊόντων και για τροποποίηση των οδηγιών 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το εν λόγω άρθρο.

2) Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

3) Η Ιρλανδία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.»